

her derfor, at Landstinget vil understøtte mit Forslag, at dette Andragende bliver sendt med anbefaling fra Thinget til Ministeriet. Jeg skal endnu tillade mig den Bemærkning, at jeg antager, at de ærede Formænd i Rigsdagen ville tage samme Hensyn til dette Andragende, som jeg ønsker, at Ministeriet skal tage.

Justitsministeren: Det foreliggende Andragende stemmer fuldkommen med hvad Ministeriet maa ansee sig pligtigt til, nemlig at tage et særdeles Hensyn til Invalider ved Besættelsen af saadanne Poster, hvortil de maatte egne sig. Jeg tillader mig paa Ministeriets Vegne at udtale dette, da Indenrigsministeren, hvorunder Sagen egentlig henhører, er forhindret fra at være tilstede her ved sin Nærværelse i det andet Thing.

Madvig: De Yttringer, der ere brugte i det indkomne Andragende, foranledige mig til at sige et Par Ord med Hensyn til det foreliggende Forslag. Jeg er saa meget som Nogen stemt for, at man skal tage alt muligt Hensyn til Invaliderne, men jeg er paa den anden Side bange for, at man kan vække falske Forhaabninger og falske Forestillinger hos Invaliderne om de Udgifter, der aabnes for dem, hvilket kun kan være til Skade. Naar der derfor her i Andragendet staaer, at der skal virkes hen til „at der ved fremtidige Ansættelser i forskjellige offentlige Poster og Stillinger, som kunne egne sig for os, maatte blive taget fortrinligt Hensyn til os og vore ligestillede Kammerader“, saa vilde jeg ønske, at Andragendet tillige indeholdt de Ord „og for hvilke vi kunne ansees egne“. Jeg anseer det nemlig for aldeles rigtigt, ja for en Forpligtelse, at, naar der som Ansøgere staaer to lige dygtige og brugbare Personer, hvoraf den ene er Invalid, og den anden ikke har Noget, der kan veie op derimod, man da tager Invaliden. Men man kunde komme ind paa en farlig Afvei, naar man overfor Invaliderne lod et eensidigt Hensyn være gjældende og paa nogen Maade tilsidefatte Hensynet til at faae virkelig brugbare Folk til den Tjeneste, man skal have udført. Der er jo adskillige Bestillinger, som Invalider kunne passe,

men der er ogsaa adskillige Stillinger, saaledes f. Ex. ved Rigsvaaben og her ved Rigsdagen, hvor der kræves megen Bevægelighed og endel aandelig Kløgt og visse Færdigheder, som det større Antal af Invalider ikke have, og jeg har derfor troet det hensigtsmæssigt at sige, at jeg fuldkommen stemmer med at anbefale Invalider til det, hvortil de ere brugbare, men at man maa huske paa tillige at sige til dem, at de kun anbefales til det, hvortil de virkelig ere fuldkommen brugbare.

Sasle: Jeg maa tilstaae, at denne Bemærkning overraske mig endel, da jeg troede, at der i de Ord: „Poster og Stillinger, som kunne egne sig for os“, laa, at det kun var Stillinger, som de kunde udfylde, hvortil der sigtedes.

Da ikke Flere begjærede Ordet, gik man til Afstemning, ved hvilken

Forslaget til Beslutning, saalydende:

Landstinget beslutter at indsende til Conseilspræsidenten med Thingets anbefaling det fra 51 Invalider til Rigsdagen indkomne Andragende.

eenstemmig vedtoges med 32 Stemmer.

Formanden: Sagen skal nu blive expederet paa sædvanlig Maade. Dagsordenen er hermed udtømt.

Forinden jeg opgiver Dagsordenen for næste Møde, skal jeg anmelden, at jeg gjennem den første Landstingsmand for første Kred (Brød) har modtaget fra By- og Herredsfoged Sager 30 Exemplarer af et Skrift betitelt: „Reformen i den danske Strafferetspleie“, med Anmodning om at fordele dem blandt de Herrer Medlemmer. Forsaavidt Exemplarerne række, vil dette ske, og anmodes de Herrer om at henvende sig i Bureauet for at modtage Skriftet.

Fra Formanden i det andet Thing har jeg modtaget Forslag til Lov om Valg af Borgerrepræsentanter i Staden Kjøbenhavn i den Form, hvori det er vedtaget